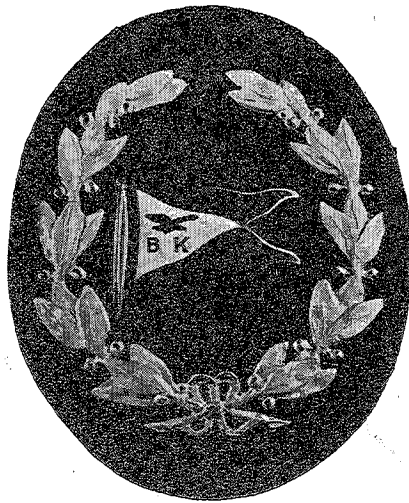
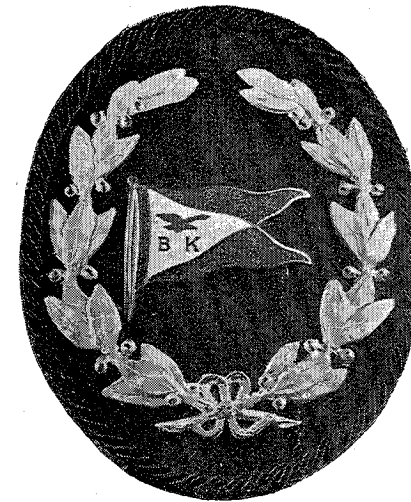

ÖRNSBERGS BÅTKLUBB

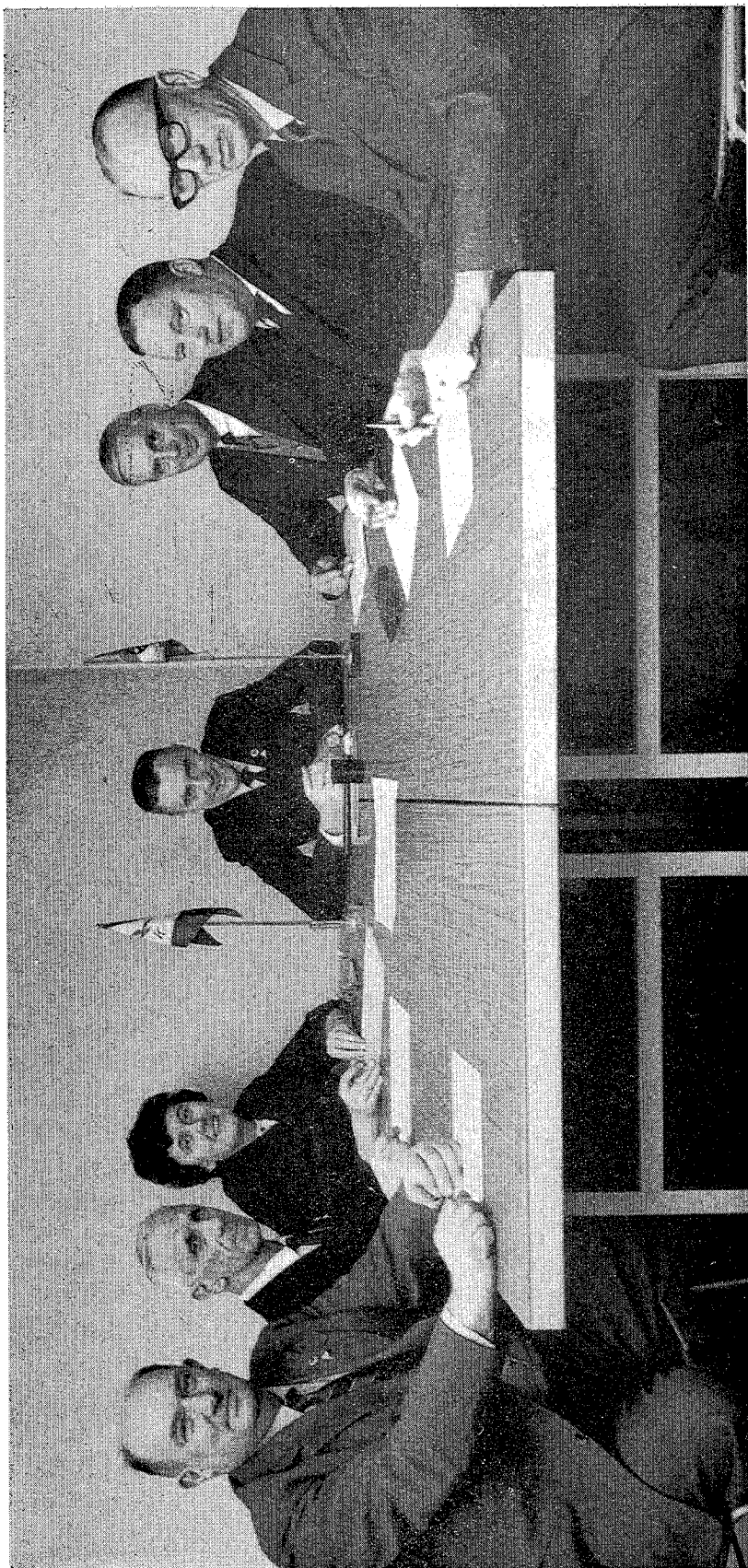

50 ÅR

Örnsbergs Båtklubb

1921 - 1971

Ö.B.K.'s styrelse 1971

Birgit Sundbärj
sekreterare
Gert Engström
vice sekreterare
Axel Nilsson
suppleant

Jean Leijd
kassör
Sten Axelsson
suppleant
Bengt Ek
vice ordförande

Inledning

Du har här framför Dig en jubileumsskrift över Ö.B.K.'s 50-åriga historia. Vi i redaktionen har försökt att få fram en så klar överblick som möjligt över de år som gått. Det blev ett panorama med ord och bild från 1921, med början vid Lindö udde, fram till 1971.

Vi tackar alla de medlemmar som osjälvviskt arbetat för den lilla klubben vid Örnsbergsviken. De femtio strävsamma åren bär många minnen av företagsamma människor som med små medel har byggt upp klubben till det den i dag är.

Vi hoppas att framtida medlemmar skall arbeta lika målmedvetet som föregångarna har gjort. Framtiden kanske inte är så ljus som vi vill hoppas och tro. Det nedlagda arbetet och kapitalet måste förvaltas väl. Vi måste stå starka för att klara de problem som framtiden kanske medför.

Allt som har hänt under de gångna åren kanhända inte har kommit med, men vi tror att det mest väsentliga har antecknats och förevigats. Det har för oss som arbetat med skriften varit en rolig och intressant syssla. Vi tackar alla och envar som har bidragit med material så att denna skrift kunnat komma till.

Från klubbens bildande — Lindö udde 1921.

Det var så det började

Åren kring tjugotalet var strävsamma år för befolkningen i södra förstäderna Aspudden och Tellusborg. Där bodde mest arbetarfamiljer, halvfattiga och mindre fattiga i skön blandning. Dessa år var präglade av depression och ej så ringa arbetslöshet. Vid denna tid bildade Branting sin andra regering. År 1921 var märkligt så till vida att dödsstraffet avskaffades, rösträtten stadsfästes och strider kring nykterhetsfrågan pågick. Men på den tiden var vattnet i Mälaren ej så nedsmutsat och stränderna utmed Mälaren och dess vikar ej så bebyggda som i våra dagar. Beträffande viken vid Örsnberg blev man frapperad av den livliga verksamhet som rådde på Olson & Rosenlunds sågverk och nästan hela viken var upptagen av timmerbalar som flöt på vattnet utanför sågverket och dagen i ända drogs timmerstockar upp till sågramarna som drevs av en ångmaskin vilken fick sitt bränsle från sågspån och barken från det sågade virket.

Båtagare med familjer, utflykt till Slagstaholm 1922.

med utflykter och fester.

Emellertid fanns där en strandremsa utefter berget och där hade några Aspuddsbors sina båtar förtöjda, mest roddbåtar och en och annan motorbåt. Det berättas att en av dessa båtägare, sedermera Örsnbergare, "Lilljan" Johansson ibland brukade ro till Vaxholm tur o. retur, vilket man även på den tiden tyckte var i längsta laget.

År 1921 blev byggnaden vid Örsnbergs brygga uthyrd till ett gjuteri vid namn Malkolms och det blev då slut med gratislogerandet, en avgift på 10 kronor pr båt skulle erläggas till markägaren, i detta fall Malkolms gjuteri. Det var då, den 16 okt. 1921 som båtägarna vid Örsnberg kom på idén att bilda en båtklubb och enligt ett bevarat protokoll sen den tiden gick det till så här:

Det var nog inte så ljust

Protokoll fört vid möte den 16 oktober 1921 å Lindö udde.

§ 1.

Vid gemensam utflykt den 16/10 1921 för intresserade båtägare m. fl. från södra förstäderna beslöts att bilda en båtklubb för att bättre tillvarata och och utnyttja samtliga gemensamma intressen vid Örsbergs båthamn.

§ 2.

Till ordförande för mötet valdes enhälligt David Persson, Tellusborg och till sekreterare E. Strömbäck, Aspudden.

§ 3.

Beslöts att tillsätta en intrimstyrelse på 5 personer vilken hade följande sammansättning. Ordf. David Persson, Tellusborg. Kassör, K. J. Nilsson, Tellusborg, Sekret. E. Strömbäck, Aspudden. Övriga ledamöt. C. R. Mattson, Aspudden, G. Gustavsson, Aspudden.

C. R. Carlsson "Bagar-Kalle"
klubbens allt i allo på 1920-talet.

i begynnelsen men det fanns

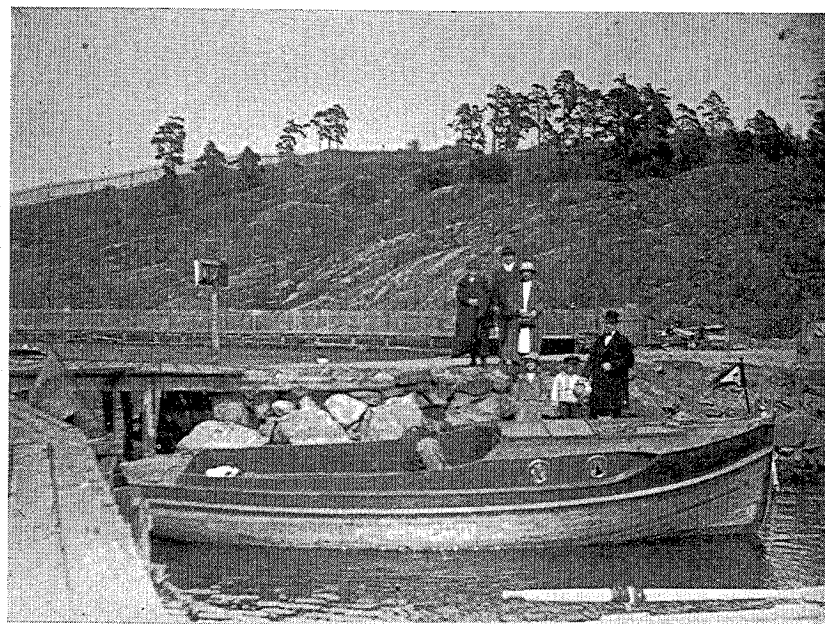
§ 4.

Beslöts att lämna den tillsatta styrelsen handlingsfrihet att snarast möjligt gå i författning om ordnande av hamn och uppläggsplatser och i synnerhet det senare var av brådiskande natur.

§ 5.

Efter någon diskussion vilken skulle tjäna som riktlinjer för styrelsens åtgöranden avslöts mötet med intagande av gemensamma förfriskningar, varvid utbringandes ett fyrfaldigt leve för den nybildade klubben. Ett tiotal anmälde sig till inträde.

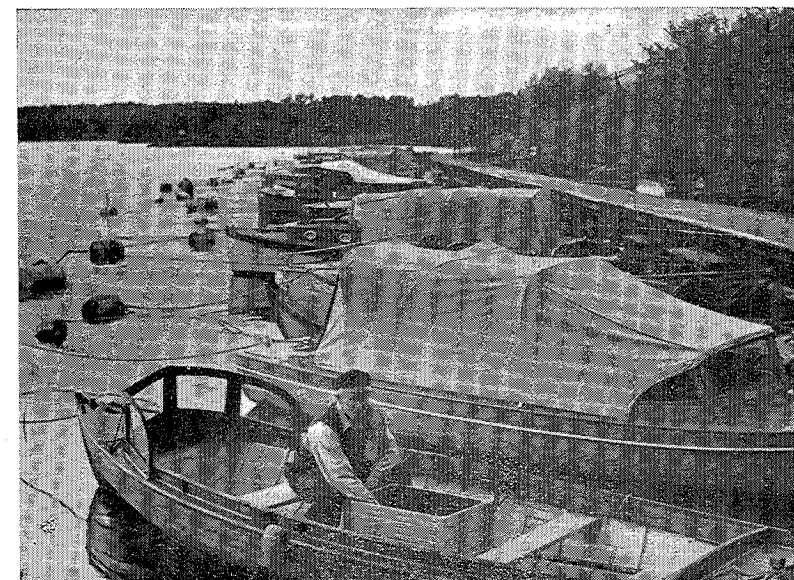
Dag som ovan
Enligt uppfattning
E. Strömbäck
Sokr.

medlemmar som gjorde

Efter denna inspirerande utflykt begynte en mycket livlig och energisk verksamhet av protokollen att dömma. Redan några dagar efter utflykten sammankallades till ett allmänt möte och där beslöts att sällskapet skulle heta Örnsbergs Båtklubb (Ö.B.K.) vidare utlystes en tävling om en standert och ett klubbmärke. Dessförinnan hade styrelsen betalat årsavgiften för klubbens markhyra vilken var 50 kronor till Malkoim & Compani. Man hade den 27 nov. 1921 redan 21 aktiva och två passiva medlemmar. Inträdesavgiften bestämdes till 5 kronor och årsavgiften till tre.

Tävlingen om standert och mössmärke hade man svårt att avgöra men vid möte den 25 mars 1922 beslöt man att anta C. R. Mattsons förslag. Av femton olika förslag som kommit in stod kampen hård mellan Lindgren och Mattson men till slut valdes den sistnämndes förslag enhälligt. I princip var klubbemblemen lika våra nuvarande men vissa ändringar har

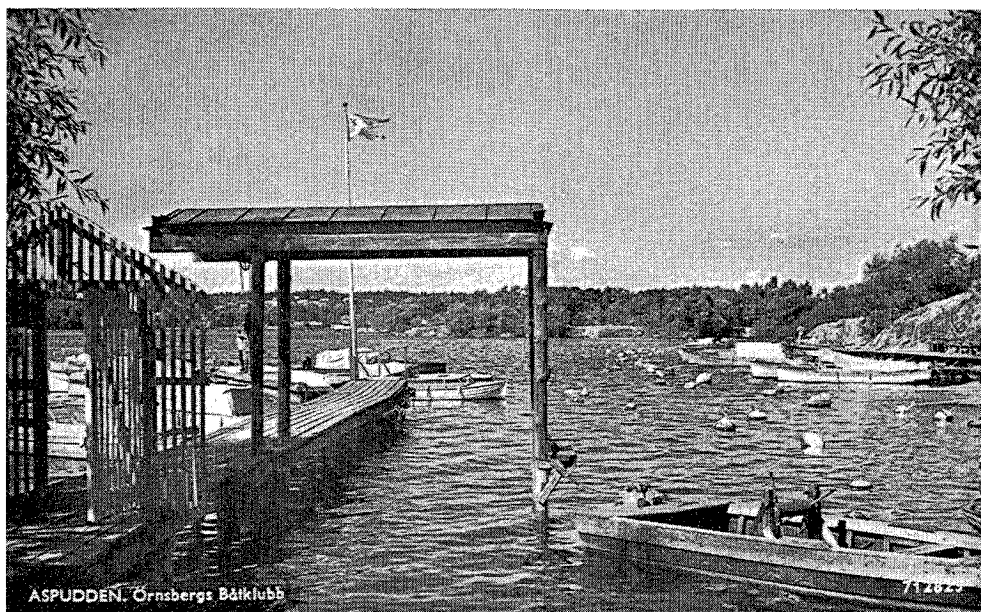
allt för sin klubb.

gjorts på ön vid ett senare tillfälle.

Av protokollen att dömma var Mattson och Strömbäck mycket verksamma medlemmar vid denna tid.

Örnsbergs Båtklubs första årsmöte avhölls den 28 jan. 1922 vid I. F. Linneas klubblokal på idrottsplatsen.

Båtbeståndet dessa år var från roddbåtar till ombyggda livbåtar med motor eller en och annan pettersonsbåt. Genomgående var att de saknade vindrutor. Denna finess tillkom först mer allmänt på trettioalet och då endast fram, på sidorna blev en senare modernitet som kom i slutet av trettioalet. Hästkraftantalet var sällan över 5 hästar och farten ca. 5—6 knop. När petterssonsboatsen var som populärast omkring 1935 var slagordet 8 m. lång, 8 hästkrafter och 8 knop. Bredden på dessa pettersonsboatsen var i smalaste laget och sällan över två meter.

Hamn med bryggor, slip

Den 17 aug. 1924 anordnades den första tävlingen i Önsbergs Båtklubbs regi och segrare blev J. Bohman, tvåa blev C. R. Mattsson och trea C. V. Carlsson.

Ingenting är nytt under solen och redan 1925 anordnades inom klubben genom ABF en navigationskurs med många deltagare. Samma år var medlemsantalet uppe i 65 stycken och man hade förhyrt en sommarhamn vid Edeby där man byggde bryggor och anordnade midsommarfester.

Att kamratskapet var gott på denna tid vittnar följande om: På hösten 1926 stals en magnet (till båtmotor) från medlem vid namn Pettersson. På nästa möte beslöts att klubben från sin skrala kassa skulle utbetala 50 kronor till en ny magnet åt den bestulne Pettersson. Dessa år hade man bensinförsäljning och priset på bensin var 1928 24 öre litern. Vid denna tid fanns det en fast ångbåtsbrygga som låg där vår lyftkran nu är placerad men denna brygga brann sedermera ner.

och klubbhus blev till.

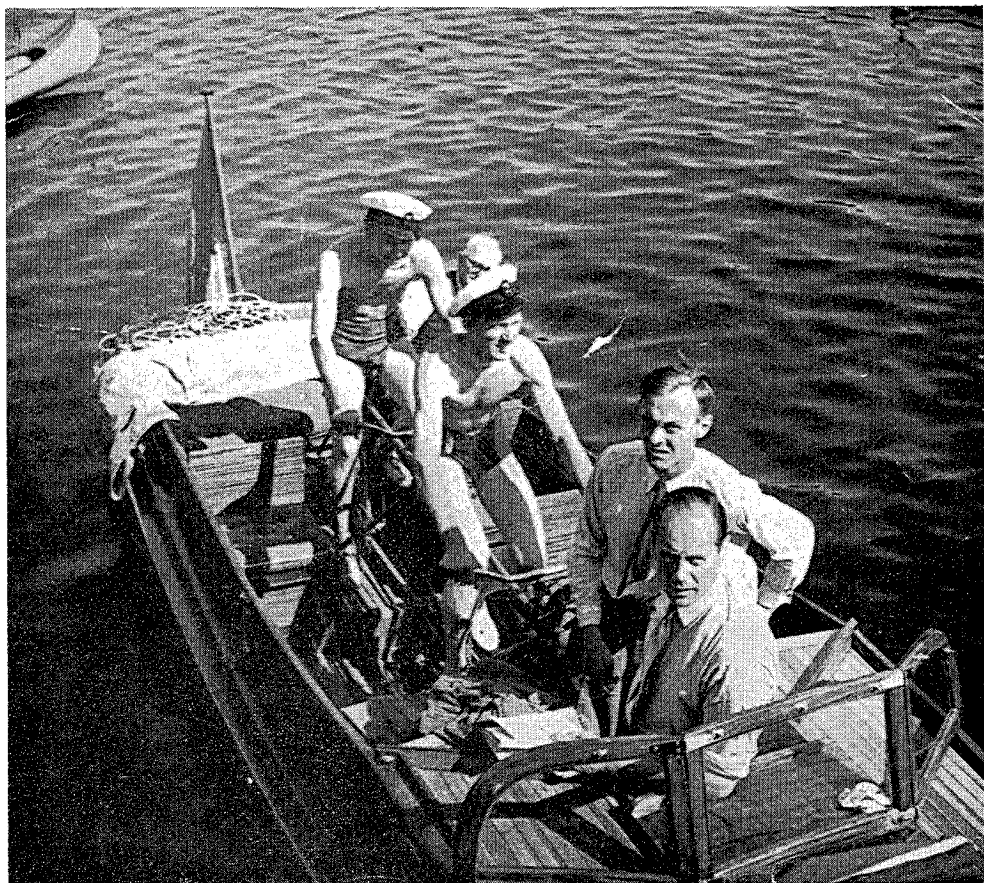
I och med att båtantalet ökades hyrdes en pontonbrygga av Idrottsstyrelsen. Senare har bryggan utökats med ytterligare två pontoner till nuvarande tre stycken.

1928 utdelades tio st. "slusskort" till de medlemmar som brukade åka ut i Saltsjön.

1931, depressionsåret, var bensenpriset nere i 20 öre litern.

Våren samma år var det ovanligt högt vattenstånd i Mälaren så att bryggorna låg under vatten och extraplank måste utläggas.

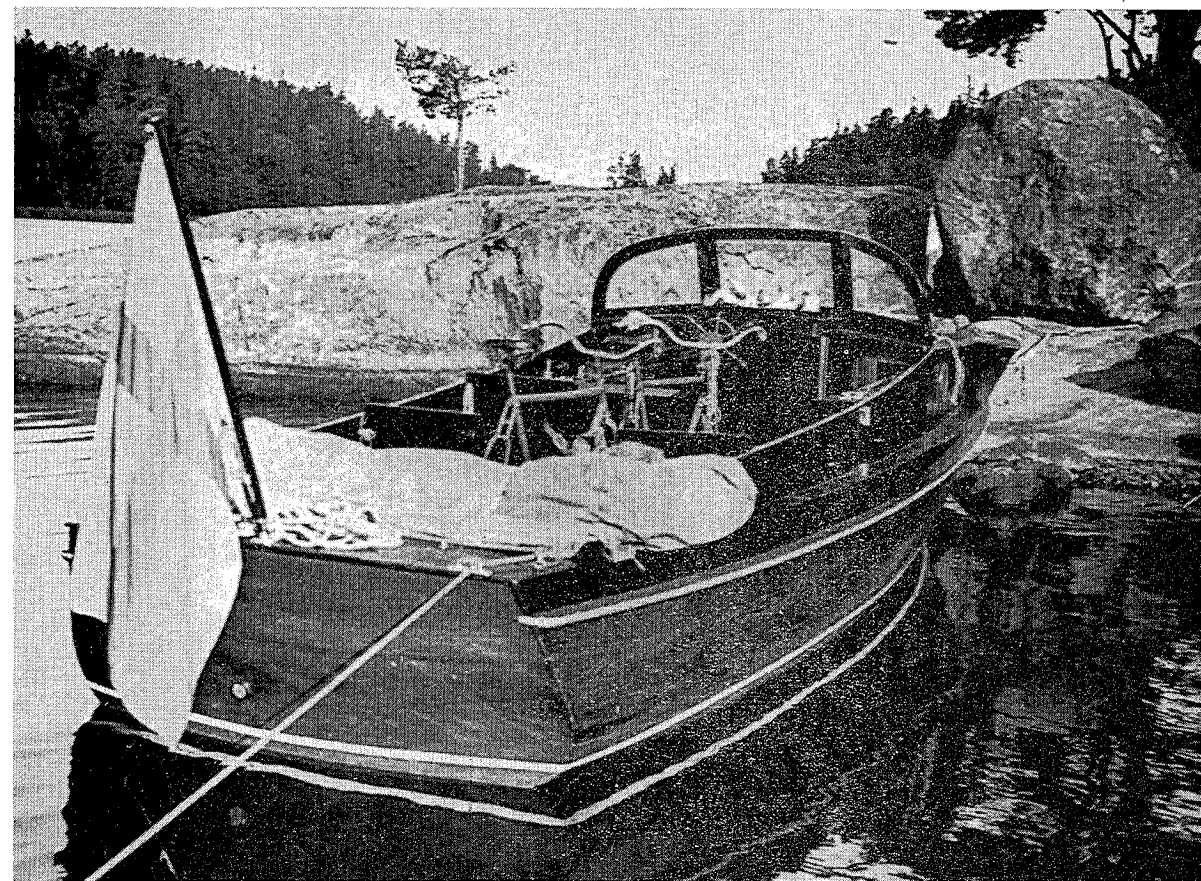
I 1934 års verksamhetsberättelse nämns första gången om att förberedande arbeten igångsatts för att bygga klubbhus vid hamnen. Enligt uppgift från vännen Gert Engström pågick denna byggnation vintrarna 1935 och 36. Första året var det många flitiga händer som hjälpte till men ju längre arbetet fortskred reducerades arbetsstyrkan betydligt. Sista året var det endast tre man som var verksamma med inredning o.d. och en av dessa var vår uppgiftslämnare, nestorn Gert Engström.

Även under kriget fanns

1937 erhöj Örnbergs Båtklubb tillstånd att anordna ett lotteri på en s.k. campingbåt av märket Archimedes. 10 hästars motor, 6 m. x 1,65 och pris 2.282 kronor. Mycket pengar på den tiden. 1938 fick klubben telefon installerad i klubbhuset.

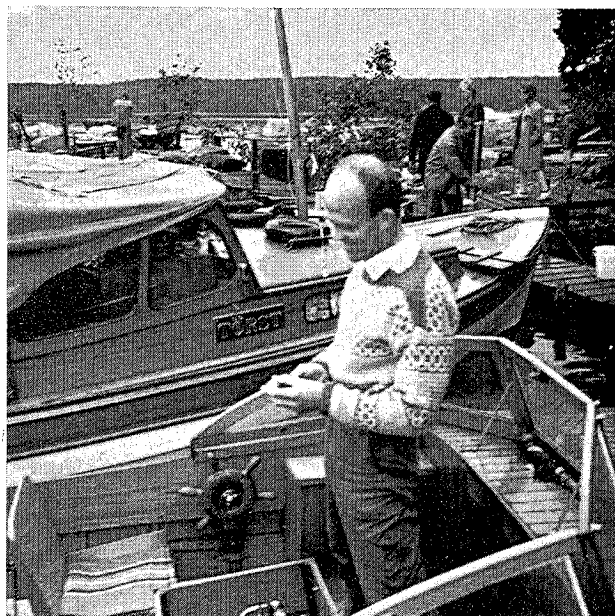
1940, krigsåren hade kommit. Ingen bensin gjorde att all verksamhet lamslogs. Årsberättelsen det året hade följande kommentar: "Man företog kortare turer med hjälp av segel, åror och vev." Med uttrycket "vev" åsyftades väl vännen Ernst Vahlbergs pedaldrivna båt, d.v.s. en tandemcykelram installerad i båten så att man kunde trampa sig fram i ca en eller två knops fart. Sedermera byggde Vahlberg ett gengasaggregat med vilket han gjorde åtskilliga turer samt även bogserade andra klubbkamraters båtar. En originell sak under dessa år var att klubbhuset försågs med elektriskt ljus genom ett hemgjort elaggregat som drevs med en liten förbränningsmotor. F.ö. förde Örnbergs Båtklubb en ganska tynande tillvaro under dessa krigsår. Men tack vare goda kamrater och ordförande Thure Carlsson "Packarkalle", levde klubben vidare.

det folk som fann på råd.

Ären efter krigsslutet 1945 följde ett markant uppsving i Örnbergs Båtklubbs verksamhet. Den starka bebyggelse och befolkningsökning som då skedde gjorde att behovet av båtplatser starkt ökade varför behov av fler pontoner var av nöden, och hamnen utökades med två pontoner till.

I och med ökat antal båtar uppstod svårigheter med uppläggningsplatser. År 1949 såg Olson & Rosenlund ej med blida ögon att en båtklubb hade sina båtar upplagda intill deras brädstaplar. Till slut sammankallades en "konferens" där representanter från brandkåren, Olson & Rosenlunds samt Ö.B.K. som representerades av dåvarande ordförande Gösta Björkman deltog. Där beslöts att en brandgata på tio meter måste finnas mellan sågverkets staket och närmaste båtplats. Det var då som den driftige Björkman kom på idén och föreslog att bygga "båthallar" och därmed var tvisten löst. Som bekant är det inte många båtklubbar här i Stockholm som har förmånen av sådana båthallar som det så fint heter om dessa skjul.

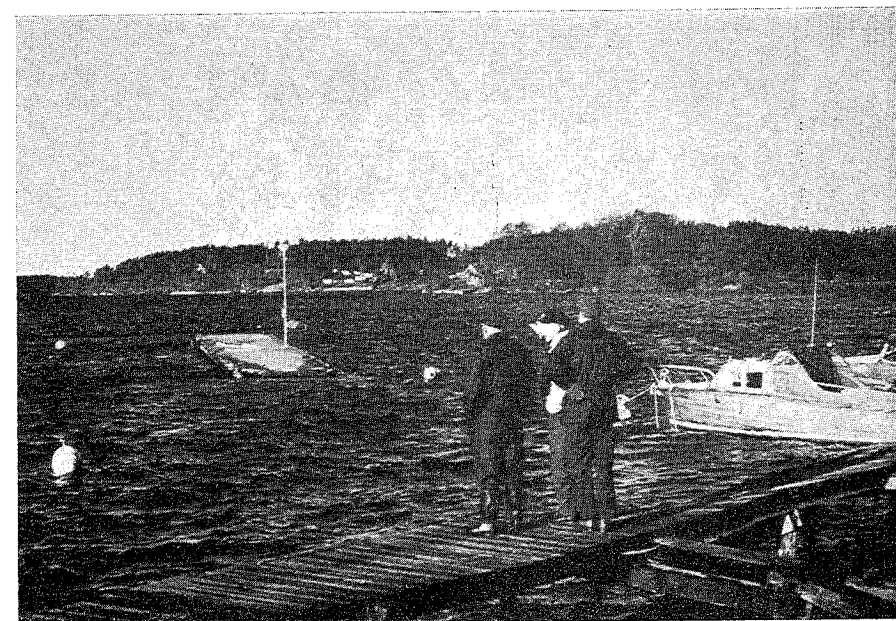

Klubbholmar kom till.

År 1956 tillbyggdes klubbhuset med en veranda och detta utfördes av Herman Berg och Glinning.

Under årens lopp har man i Ö.B.K. gjort försök att skaffa fram en egen permanent klubbholme och en viss fond finns för ändamålet. Visserligen hade man under de första åren haft vissa samlingsplatser, mest i Mälaren och ej så långt bort, varken båtar, fart eller ledig tid tillät några längre färder alldestund fria lördagar ej var införda på den tiden.

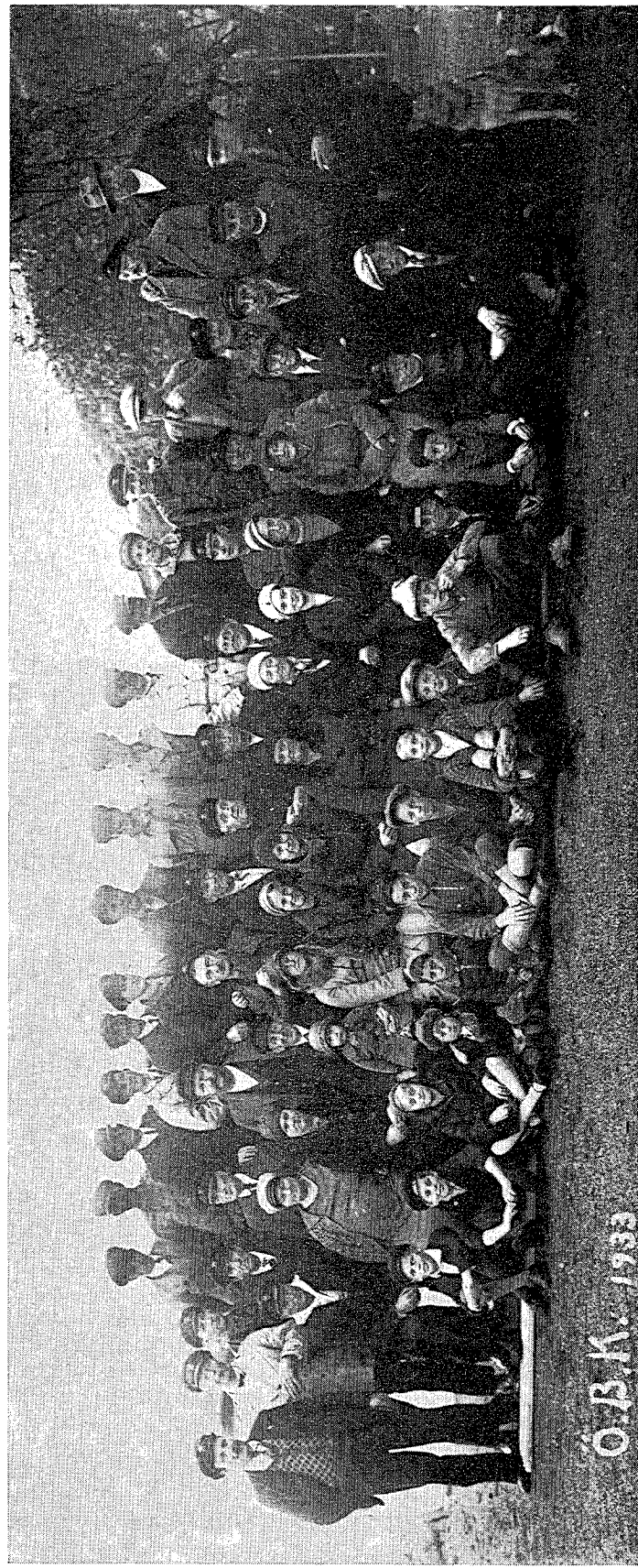
Det redan nämnda Edeby strand som man utnyttjade redan 1925 är beläget mittemot Kungshatt, hade man mycken glädje av till 1928 då man av någon anledning gemensamt åkte dit och tog bort all material och röjde upp efter sig. Året efter hade man Hässelby holme tillsammans med Gröndals Båtklubb några år. Därpå dröjde det till 1950 då man inte utan diskussion förhyrde Lindholmen som klubbholme. Denna holme som ligger vid Brofjärden förhyrdes av Clas af Ugglas för 600 kr årligen och denna sum-

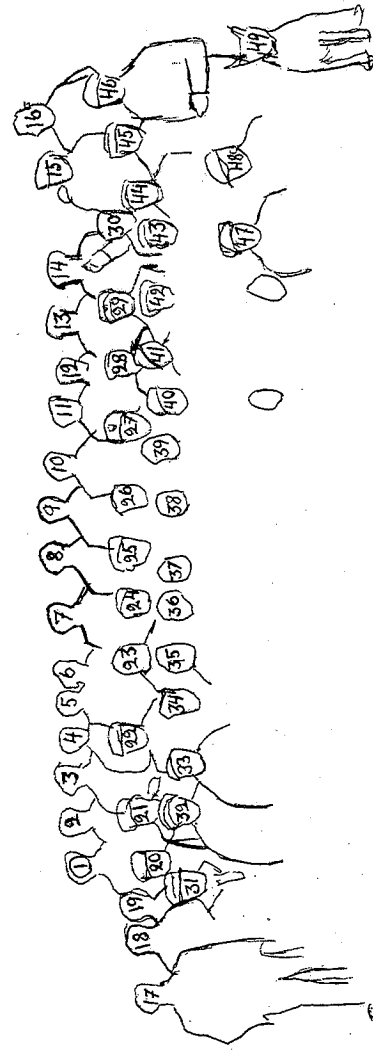
Stormar kom med förstörelse

ma ökades de sista åren till 900. Lindholmen disponerades till 1968 då den uppköptes av Bro kommun till fritidsområde och därmed var denna klubbholmsepok slut. Dessförinnan fick vår klubb övertaga ett kontrakt efter Eriksdals B K att av Idrottsstyrelsen för en mindre summa få disponera halva Gneholmen och där har vi tills dags dato vårt sommarresidens. Gneholmen, ej långt från Dalarö, är kanske ej den fulländade klubbholme vi drömt om men dess närhet till yttre skärgården gör den mycket värdefull.

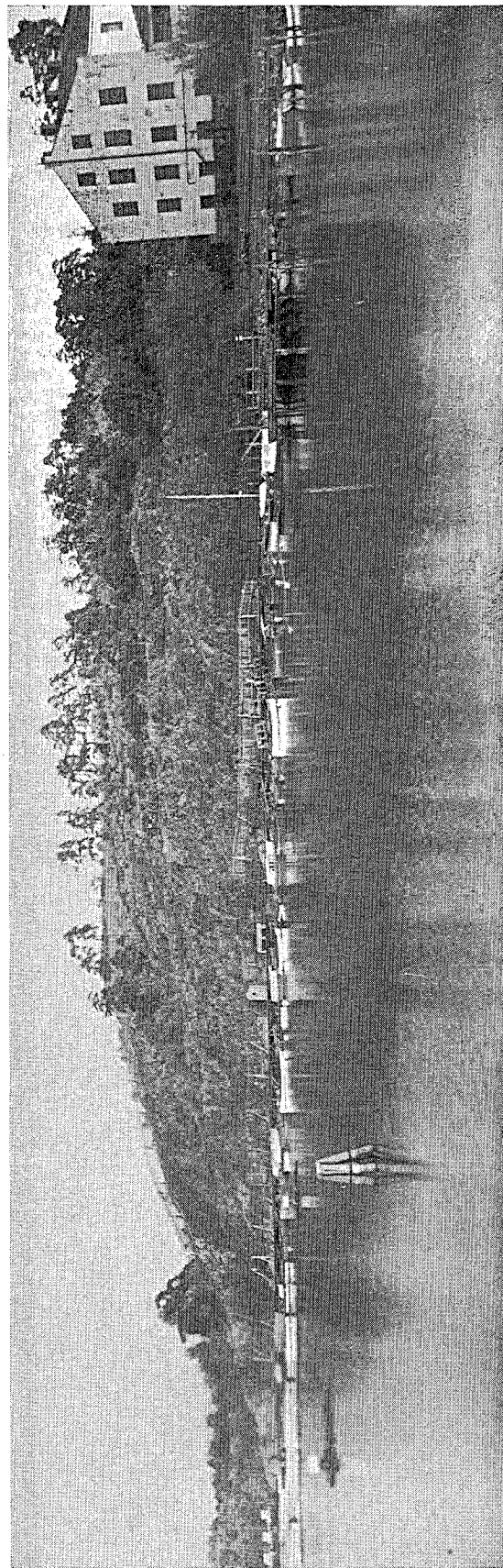
De sista tio åren har i stort sett varit lugna och ej så märkliga saker inträffat, av årsberättelser och protokoll att dömma. Värsta händelsen var dock hösten 1969. Natten mellan den första och andra november utbröt den svåraste storm som drabbat vårt land i mannaminne o. vindhastigheter på 40 sekunder var ej ovanligt och just vår hamn blev illa utsatt genom dess läge. Två pontonbryggor slet sig och pressades upp mot landbryggan varvid denna delvis ramponerades och några båtar krossades. Lyckligtvis hade de flesta båtarna blivit uppdragna veckorna före vilket lindrade katastrofen avsevärt. Glädjande nog svarade Idrottsstyrelsen för nödiga reparationer så bryggor och hamn var i fullgott skick till våren 1970.

Ett gruppfoto taget år 1933 på Ömsbergs brygga

1. Ake "Plåt" Pettersson. 2. Vesterberg. 3. Sture Bergerius. 4. Gottfrid Gustavsson Jun.
5. Gråt Olle Olsson. 6. Nappe Andersson. 7. Lindberg. 8. Hugo "Buss" Andersson 9. Percy Karlsson. 10. 11. Helmer Andersson. 12. Bror "Brocke" Svensson. 13. Erik Vejdénhag. 14. 15. Jernström "Kalle Järn". 16. 17. Gotte Gustavsson. 18. Hallberg. 19. Arvid Lindkvist. 20. Frisk Nisse Nilsson. 21. Sjöström. 22. "Muram" Andersson. 23. "Slaktarn" Valbom. 24. Erik Eriksson. 25. Lilljan Johansson. 26. "Mackjohan" Johansson. 27. Lindén. 28. Lundborg. 29. "Bagarkalle" Karlsson. 30. "Sotarpelle" Pettersson. 31. "Packarkalle" Thure Karlsson. 32. Fru Gustavsson. 33. Fru Lindkvist. 34. David Persson. 35. Fru Olga Jansson. 36. Fröken Lindberg. 37. Fru Karlsson. 38. Fru Lindberg. 39. Fru Lindén. 40. Fröken Gustafsson. 41. Fröken Karlsson. 42. Fru Johansson. 43. "Kakan" Viktor Engström. 44. Gert Engström. 45. Gustav Karlsson. 46. Sven Friberg. 47. "Plåtjohan" Johansson. 48. Sören Johansson. 49. Fribergs vakt.

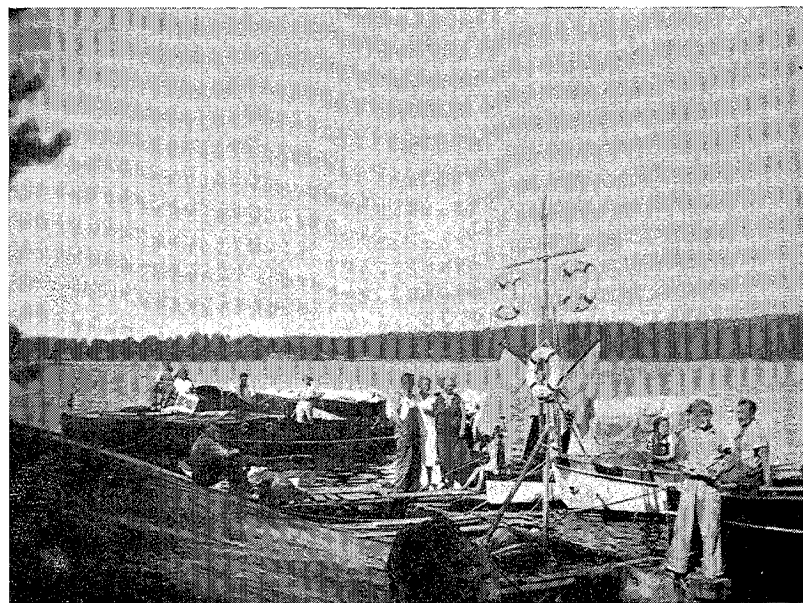
Vy från Örnsbergs båthamn 1933. O.b.s. ångbåtsbryggan och saknaden av pontonbryggor och klubbhus.

men allt blev lungt igen.

Om man skall göra en slags överblick av 50 års organisatoriskt klubb-
arbete och sätta en slags rangskala måste man framhålla 1921 års pion-
jäer. Kanske de ej var så märkliga skrivkarlar men alla handlingar och
protokoll bevarades samvetsgrant till ovärderlig glädje för eftervärlden.
1930-talet hade mera ett stänk av "vilda västern" att dömma av sak-
nade årsberättelser och handlingar. Som sagt, det var karlar som var duk-
tiga och jobba, bygga bryggor, klubbhus m.m. men den administrativa
sidan av klubbarbetet saknas av någon anledning. Från 1940 och fram till
våra dagar är dessa organisatoriska svagheter helt eliminerade och klub-
ben har lämnat dessa ungdomssynder som en svunnen epok.

Under dessa femtio år i vår båtklubbns historia har funnits många med-
lemmar och alltför många som gästade klubben en kortare tid. Man blir för-
vånad när man läser gamla protokoll och ser namnen på de människor
som sökt medlemskap och blivit antagna. Massor har blivit nekade inträde

Nya glada utflykter.

men trots detta är det nog minst tusentalet (lågt räknat) som varit medlemmar mer eller mindre kort tid, en del en knapp säsong. Orsakerna är många men en stor del av dessa kortlivade hade nog ej den rätta ullen och agnarna skiljas från vetet och de medlemmar som stannar skall man finna som en "elit" där de mest intresserade varit trogen klubben livet ut. Av dessa har en del varit verksamma både som båtmänniskor och i organisationsarbetet, för andra har båten kommit i andra hand och livet på bryggan och på varvet haft största intresset.

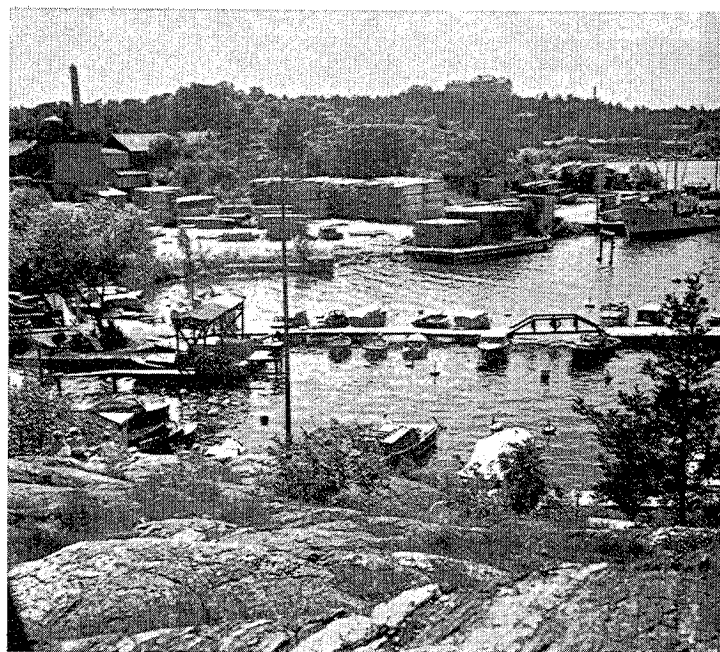
Under det halvsekel som Örnsbergs Båtklubb verkat har det givetvis funnits många färgstarka personligheter. Givetvis finns det i en klubb av Örnsbergs Båtklubs storlek olika synpunkter om den eller de personernas görande och låtande. När en person i den ena medlemmens ögon var en

Sång och spel på bryggan.

mycket uppskattad medlem var han i andras ögon inte alls så populär. Därför är det givetvis mycket svårt att dra någon rangskala på "personligheter" från de första åren, det får bli efter vad protokollen berätta och från en och annan muntlig berättelse, ty de flesta av medlemmarna från de första tjugo åren är nu döda.

Som redan nämnts var klubbens första ordförande David Persson, en man som gjort ovärderlig tjänst som initiativtagare till klubbens bildande. David Persson som var förman på fotogenköksfabriken Radius i Tellusborg hade därtill en viss pondus. En som alltid hade idéer och av protokollen att dömma alltid utförde dessa var målaren C. R. Mattson. Vidare var från dessa år sekreteraren Strömbäck en stor arbetsmyra och genom dennes protokoll har dessa uppgifter sparats till eftervärlden. Många duktiga och pliktrogna styrelsemedlemmar har passerat revy och

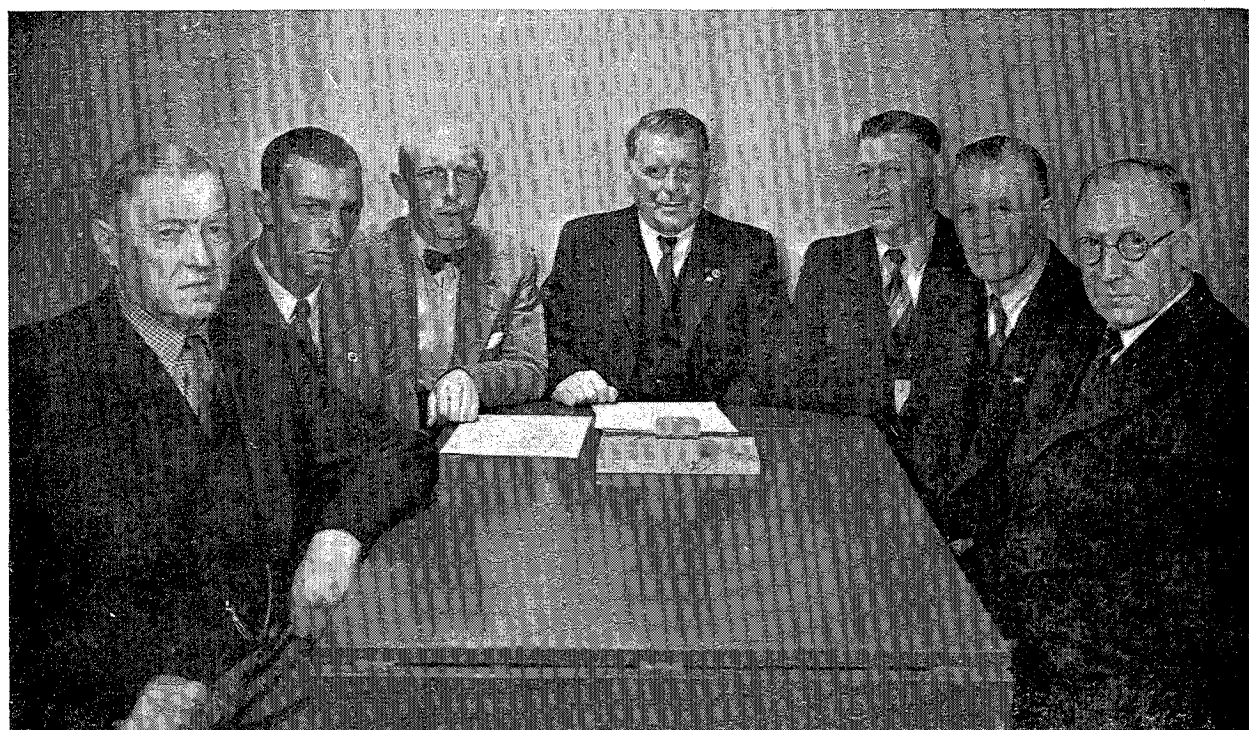
Vår hamn — vacker på dagen

ordförande under 30-talet var Gotte Gustavsson samt sekreteraren Brocke Svensson och kassören A. V. Lindén som kämpade under knapphetens fana med glatt humör. En verklig gigant i att inneha ordförandeposten länge 13 år i följd var Thure Carlsson, "Packarkalle" kallad för sin anställning som packarbas på Radius. En intressant typ dessa år var slaktaren Valbom som var så stark att han kunde bära en motor på armarna framför sig. En slitvarg i ur och skur var Erik Pettersson, senare med namnet Weidenhag, som bestyrde allt inom klubben. En annan från dessa år var spårvägaren Sture Bergerius, mångårig kassör men samtidigt en pennans lustigkurre med glada verser och dryckesvisor som specialitet. Bland ordföranden under årens lopp var Gösta Björkman en av de duktigaste och som den initiativtagare han var samt med den förmåga att "få folk med sig" som han hade gjorde han storstilade insatser för vår klubb.

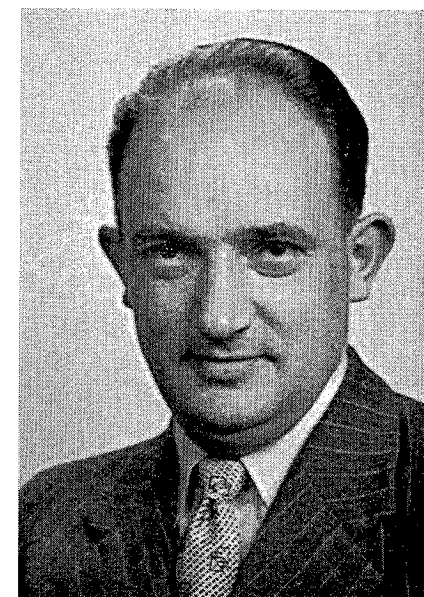
såväl som under natten.

Egendomligt nog har man dessa första trettio år aldrig tänkt på att premiera någon medlem för förtjänstfullt arbete som sed brukar vara inom föreningsvärlden. Första gången denna tanke väcktes var på ett årsmöte 1956 av Harry Eklund. Till klubbens trettiofemårsjubileum beslöts på ett senare styrelsemöte att följande skulle erhålla klubbens diplom nämligen Gustav Fredriksson (Farfar) Evert Kristiansson, Åke Pettersson samt Knut Stenbom. Vidare inbjöds Thure Carlsson, Frida Holmberg, Gustav Fredriksson, Bror Svensson och Erik Weidenhag som hedersgäster till trettiofemårsfesten. Vid samma tillfälle erhöi Nils Rangdell, Knut Stenbom och Bror Svensson, Mälarens Motorbåt Förbunds förtjänstdiplom.

Styrelse och revisorer år 1946.

G. Björk	Th. Carlson	A. Lindqvist
G. Fredriksson	G. Hallqvist	E. Weidenhag
		D. Persson

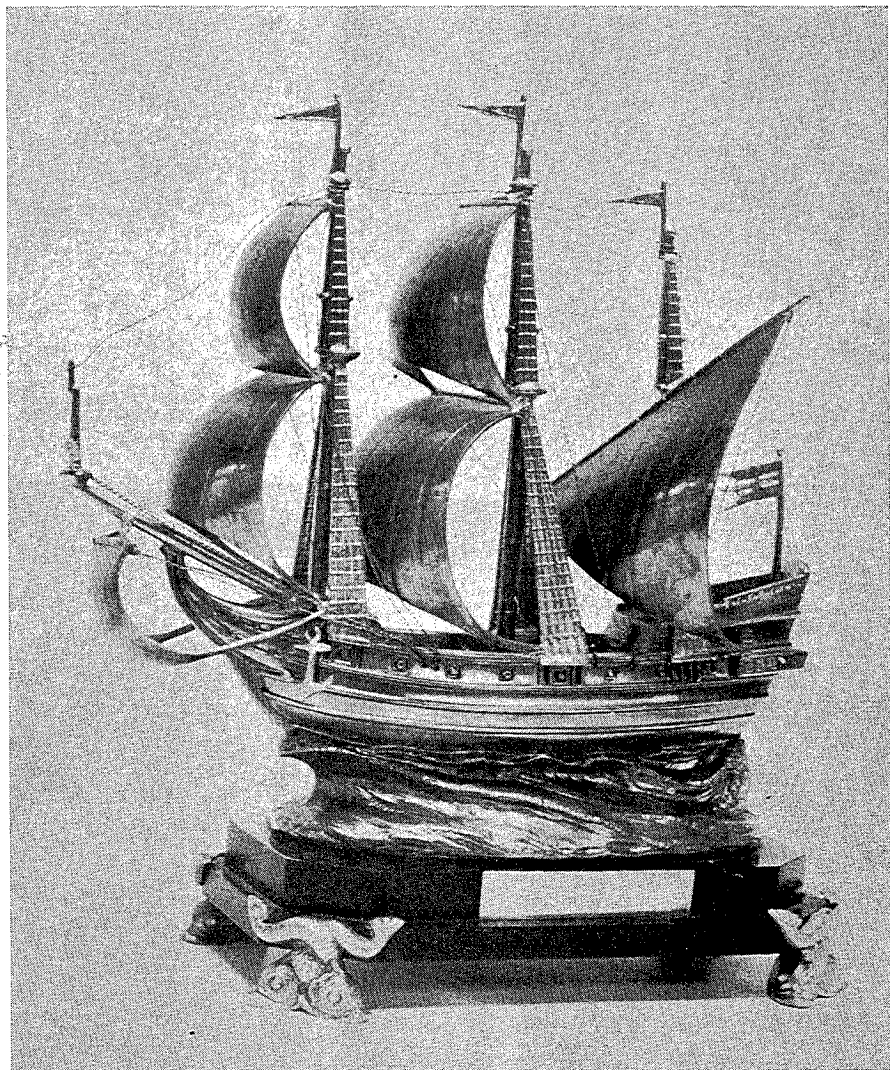

Axel Nilsson "Gotland"

En efterföljare till "Bagar-Kalle".

Under senare år var en man som Jerkersten en historieberättare av stora mått. Av kassörer har Arvid Lindqvist varit en slitvarg liksom Erik Svensson. Protokollens mästare är i tur och ordning Henry Dense, Arne Törby och Jean Leijd. Årsmötesprotokoll på 5 välskrivna sidor med alla kommentarer och uppgifter var ej ovanligt. Leijd har dessutom tillsvidare innehaft åtta olika styrelseuppdrag till vår klubbs fromma.

Därmed har vi kommit fram till de sista tio årens kämpar och det kanske är orättvist att ej dra fram namn som varit aktuella de senaste åren men det får avslutas med en som visade nyllet första gången i hävderna 1957 och det är allas vår Axel Nilsson "Gotland". Frågan är om vi haft en så driftig och hjälpsam karl förut inom Örnbergs Båtklubb??

Vandringspris erövrat 1961.

M M F-regatta till Mariefred.

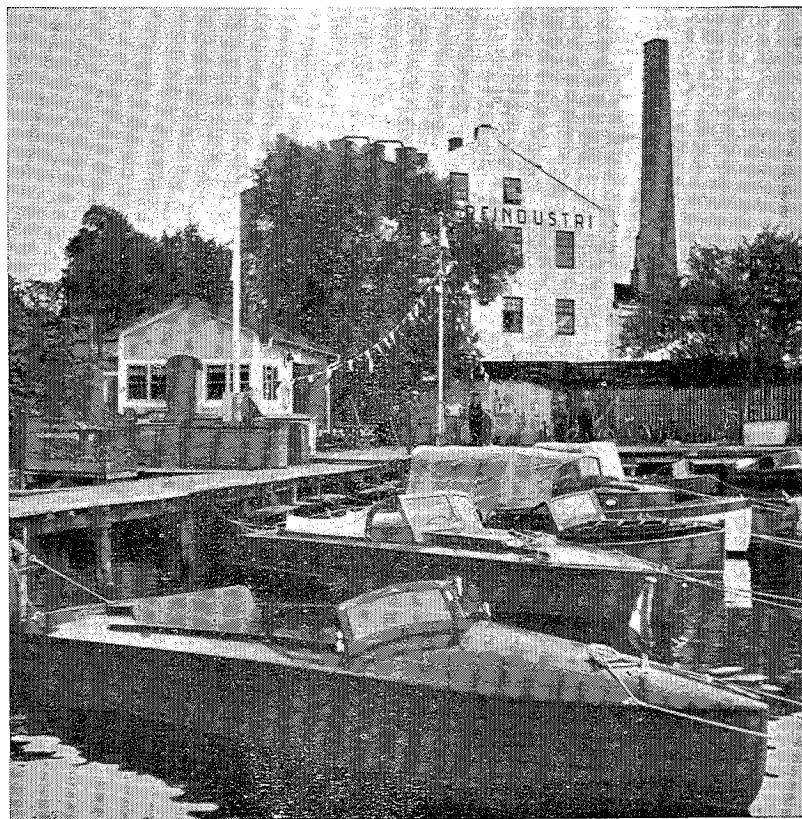
TRIANGELTÄVLAN

Mälarhöjdens Båtklubb tog i mars 1932 initiativet till den första Triangel-tävlan genom att föreslå grannklubbarna Hägerstens Båtklubb och Örn-sbergs Båtklubb att en samtävling skulle arrangeras. Medel till det första vandringspriset hade, för att citera MBK:s förslagsbrev, ställts till för-fogande — "genom intresserade medlemmars bidrag". Förslaget togs väl emot av HBK och ÖBK och därmed var grunden lagd för den motorbåts-tävling, som med största sannolikhet i dag är den äldsta i sitt slag i Sverige. Efter det att stadgar för Triangeltävlan hade antagits hölls den första täv-lingen söndagen den 17 juli 1932. Tävlingsbanan hade Färjstaden som start-plats och sträckte sig därifrån över Lövstafjärden, Näsfjärden, Brofjärden och Görväln ca 17 M och i de tre fartklasser som fanns ställde tre tävlande upp i klass I med fart under 5 knop, 16 i klass II med fart 5—7 knop och 5 i klass III med fart över 7 knop. MBK hemförde den första lagsegern och individuella segrar i klasserna II och III medan HBK tog den individuella segern i klass I.

Tävlingen har sedan fortgått i obruten följd sedan 1932 med undantag för den tid då det andra världskriget pågick. Hittills har HBK erövrat tre vandringspriser och ÖBK två. I det senast uppsatta priset har MBK två inteckningar och ÖBK en.

Det är vår förhoppning att den traditionsrika Triangeltävlan skall kunna fortgå under många år och fortsätta att vara en samlande faktor när det gäller sportsliga prestationer liksom att ge goda kontakter och trivsam samvaro mellan våra klubbars medlemmar.

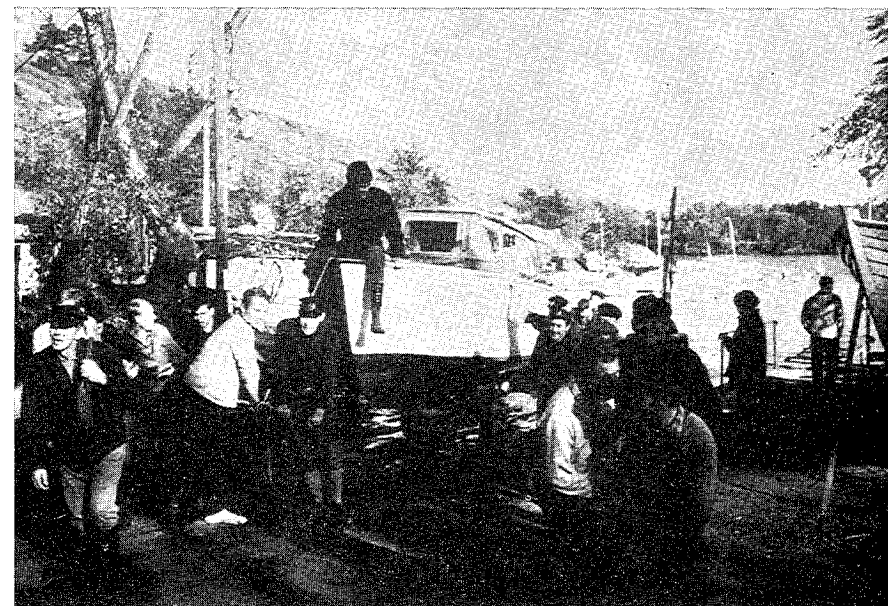
Sven Lundborg.

En gammal bild från hamnen.

På spinnsidan har länge funnits trevliga och hjälpsamma fruar. Men för att bättre kunna tillvarata klubbens intressen från fruarnas sida bildades en damsektion 1964. Under årens lopp har funnits många duktiga amasoner som tyvärr ej uppmärksammats i den grad de varit värda. Några som de senaste åren varit verksamma kan nämnas Anna-Lisa Grimborg och Gullan Engström samt damsektionens första ordförande Mary Kristiansson. Damsektionens ofta otacksamma arbete har visat sig mycket stimulerande vid klubbens olika arrangemang.

Åren har gått och ett halvsekel har avverkats i båtsportens tecken. Vid starten 1921, enklare båtar såsom roddbåtar och mindre motorbåtar. Längre fram pettessonbåtar och mer avancerade typer såsom salongsbåtar, fiske-smackar samt den före andra världskriget, populära Archimedestypen, ett slags campingbåt. Efter kriget hänger de nu något bredare petterssonbåtarna med. Motorerna blir större och kraftigare och farten ökas. Forslundsbyggen och Östlunds dito hör till de mer vanliga fyrtiotalet samt de alltså populära högsjöbåtarna. Det senaste årtiondets mest iögon-

Och så är det åter höst.

fallande förändring i båtvärlden är den stora dominans plasten fått samt att kraften i motorerna ökat avsevärt vilket helt revolutionerat båtens form och utseende.

Intresset för båtsport har ökat väsentligt det senaste decenniet, på gott och ont. Man behöver aldrig känna sig ensam på öar och skär vilket kanske vore mer eller mindre önskvärt ibland. Med modernare motorer och båtar blir farterna större och avstånden krymps ihop varför en färd till en ö eller hamn som för 40 år sedan var otänkbart, i dag är en realitet.

Hur båtsporten skall gestalta sig i framtiden och därmed Örnsbergs Båtklubb är svårt att sia om. Men om utvecklingen fortsätter med ännu snabbare båtar och än mer avancerade båttyper såsom luftkuddebåtar, svävare, kanske atomdrift m.m. får vi hoppas vår klubb och våra medlemmar hänger med i den tidens finesser. Därom ges besked i Örnsbergs Båtklubbs hundraårsjubileumsskrift såtillvida båtsporten existerar om femtio år.

Sivert Fredricksson.

Styrelseledamöter

Ordförande

1921—22 David Persson
1923 E. A. Strömbäck
1924—25 W. Andersson
1926—27 K. V. Eriksson
1928 E. A. Strömbäck
1929—31 C. H. Hallberg
1932—33 G. Gustavsson
1934—47 Thure Carlsson
1948—52 Gösta Björkman
1953—54 Rickard Ribberheim
1955 Evert Kristansson
1956—57 Gunnar Eriksson
1958—61 Henry Dense
1962—63 Jean Leijd
1964—69 Sten Axelsson
1970 Olov Svensson

Sekreterare

1921—22 E. A. Strömbäck
1923 J. K. Lindgren
1924—25 O. Backander
1926 Axel Björk
1927 J. E. Sjöström
1928—30 Efraim Andersson
1931—33 Bror Svensson
1934—37 Sture Bergerius
1938—44 Karl Elovsson
1945—47 Gustav Björk
1948—52 Nils Rangdell
1953—55 Gunnar Åstrand
1956—57 Henry Dense
1958—61 Jean Leid
1962—64 Arne Törby
1965—69 Sven Lundborg
1970— Birgit Sundbärj

Kassör

1921—22 K. J. Nilsson
1923—24 E. Eriksson
1925—28 Wille Carlsson
1929—33 A. V. Lindén
1934—36 David Persson
1937—38 Karl Vesterberg
1939—44 Sture Bergerius
1945—52 Arvid Lindqvist
1953—55 Arvid Sjögren
1956—60 Erik Svensson
1961—62 Ove Nordström
1963—65 Arvid Ryadal
1966—68 Lennart Berggren
1969— Jean Leid

